

[Dorte Bennedsen]

§ 1, punkt 2, i lovforslaget handler om nedsættelse af grønne råd, og vi er enige i, at de interesseområder, der er nævnt i bemærkningerne, bør kunne komme til orde i forbindelse med amtsrådets arbejde med naturfredningsspørgsmål. Men om den her foreslåede fremgangsmåde er den mest hensigtsmæssige, er vi nok indtil videre en smule skeptiske over for. Så vidt jeg kan se, er opbygningen i hvert fald i stil med den, der er anvendt f.eks. i de sociale brugerråd, og det var måske nok værd at se på, hvilke erfaringer man ude i kommunerne har gjort med sådanne rådgivende organer, forinden man beslutter sig til at overføre princippet til andre områder.

Jeg vil godt i den forbindelse spørge ministeren, når han siger, at han mener, amterne selv bør tage stilling til, hvordan de vil tilrettelægge dette arbejde, om han i givet fald vil være sindet at give amterne en opfordring til at komme i gang med dette samarbejde, for det er min fornemmelse, at det skorter det ganske meget på forskellige steder i landet.

Vi er positive over for tanken om beskyttelse af heder og kirkeomgivelser, og vi kan også tilslutte os bemærkningerne om de mindre søers og vandhullers betydning, men vi er nok ikke ganske overbeviste om, at man skal gå helt ned til vandarealer på 100 m².

Sammenfattende kan jeg sige, at socialdemokratiet vil gå positivt ind i et udvalgsarbejde, fordi vi som forslagsstillerne finder det vigtigt, at de natur- og landskabsværdier, vi endnu har tilbage, ikke ødelægges.

Når ministeren henviste til sin forgængers, hr. Erik Holsts, tale sidste år, vil jeg gerne sige, at det, jeg her har sagt, så vidt jeg hørte ministerens tale, nok er lidt mere positivt end ministerens holdning. Hr. Erik Holst sagde jo på de punkter, jeg har nævnt her, stort set det samme sidste år, nemlig at det vil være nødvendigt at træffe forholdsregler til beskyttelse af heder og strandenge. Der var positive bemærkninger om stendigerne og om kirkerne, og han siger et sted i sin tale – Folketingsstidende 1981-82, 2. samling, sp. 7849 –: »Jeg er som sagt positivt indstillet over for grundholdningen i disse forslag: en bedre udnyttelse af særlig værdifulde områder i vort landskab.«

Ole Bernt Henriksen (KF):

Inden jeg tager stilling til det radikale forslag, vil jeg gerne fremsætte to principielle bemærkninger om naturfredningen.

Den ene bemærkning går ud på, at det er vores opfattelse og erfaring, at naturfredningslovgivning kun duer, i det omfang den respekteres, forstås og efterleves af befolkningen. Vi tror, at store ændringer i naturfredningsloven hellere må komme, om ikke efter, så samtidig med, at der i befolkningen er opstået en klar forståelse for, hvad dette drejer sig om, og jeg vil gerne nævne et eksempel på, hvad jeg har i tankerne i denne forbindelse.

I meget lang tid prøvede vi at beskytte de danske oldtidsgrave, idet der var en tendens til, at nogle somme tider kunne finde på at pløje lidt for tæt op til dem, og det havde de ikke så godt af. Det var først efter, at der ude omkring i befolkningen var kommet en virkelig forståelse af, hvad det her var for noget – hvilken meget stor værdi det var for vores land – at det lykkedes at få disse gravhøje respekteret, og på samme måde skal det nok være noget, der kommer ude fra befolkningen og gror ude i befolkningen selv, også på andre områder.

Den anden bemærkning, jeg gerne vil komme med af helt principiel art, er, at man skal huske på, at naturværdier skal bruges for at bestå. Det, der gjorde, at hedestrækninger bestod som hedestrækninger, var faktisk, at der græssede får på dem. Hvis man tænkte sig, at man bare lod strækninger frede og ikke brugte dem, ville der i løbet af næsten ingen tid opstå vildskov på dem, og så ville de miste den særlige karakter, de havde, just fordi de blev brugt. Brug af naturen er vedligeholdelse af naturen. Ingen brug af naturen er ødelæggelse af naturen.

Jeg tror, jeg hermed indirekte har givet udtryk for vores holdning til det lovforslag, vi behandler i dag. Jeg er enig i, at tankerne i det skal drøftes. De skal drøftes i udvalg, men de skal nok også drøftes andre steder end i udvalg. Jeg tror, vi ville gøre dette lovforslag en meget stor tjeneste, hvis tankerne i det kom med i den modningsproces, som skal ske, før vi skrider til den næste revision af naturfredningsloven.

Der er givet udtryk for megen velvilje over for lovforslaget, og jeg vil da også gerne give udtryk for velvilje, for vi er velvillige, min-sandten. Men mere end at sige, at vi synes,